

[Brixtofte]

på et demokratisk grundlag, altså at det er de demokratiske valgte, der ønsker det, og kan nedbringe forældrebetalingen ved lokale tilskud, så er det efter vores opfattelse i orden. Det skal staten ikke bryde sig i. Staten skal derimod fastsætte regler om, hvad der er den maksimale betaling. Det samme gælder normeringerne. Hvis man ude omkring i de enkelte kommuner ønsker at bringe normeringerne højere op, så er det fuldt ud i pagt med nærdemokratiet, at man har lov til det. Derfor ønsker vi altså at spare på dette område på en anden måde, end de konservative ønsker det.

Fremskridtspartiets ordfører var meget positiv og bad om, at vi bemærkede det. Det er bemærket, og det er jeg meget glad for, hr. Knud Lind.

Så var der fru Lilli Gyldenkilde fra SF, som åbenbart slet ikke havde sat sig ind i hverken forslaget eller noget som helst, men kun beskæftigede sig med, hvad hun kunne tro at der lå bag. Det er jo netop sådan, at vi har foreslået, at man forhøjede fripladsgrænserne, og derfor er der netop flere af de familier, der har lavere indtægter, som vil få billigere pasning, hvorimod vi har sagt, at de familier – og det er ikke bare undersøgelsen fra Farum, men også andre undersøgelser, der viser det – der har store indtægter, efter vores opfattelse skal betale en større andel selv. Det har de bestemt råd til, og derfor er det ud fra et socialt synspunkt en omfordeling fra dem, der har de laveste indtægter, til dem, der har de højeste indtægter. Da fru Lilli Gyldenkilde konkluderede det modsatte, så kunne jeg jo forstå, at fru Lilli Gyldenkilde ikke har sat sig ind i vores forslag.

Til sidst vil jeg sige, at jeg er tilfreds med, at også CDs ordfører, fru Birgith Mogensén, og retsstatspartiets ordfører, fru Lis Starcke, bakkede forslaget op. Lige så tilfreds er jeg naturligvis over, at VS' ordfører var imod – jeg havde været betænkelig, hvis det modsatte havde været tilfældet.

Som konklusion vil jeg sige, at jeg er overrasket over, at så mange er parat til at diskutere disse ting. Jeg er enig med fru Lone Dybkjær i, at man skal diskutere tingene i en bredere sammenhæng, men det er jo lidt svært. Vi kan jo ikke fremsætte forslag om alting på samme tid. Men jeg vil altså henvise til, at vi, samtidig med at vi har foreslået dette, har foreslået en ændring af børnetil-

skuddene, så småbørnsfamilier får større børnetilskud, at vi har foreslået fri adgang til deltidsbeskæftigelse for mænd og kvinder, og at man skal se vores forslag i den sammenhæng. Vi havde jo tidligere på året lejlighed til at diskutere børnefamiliesituationen i mere bred forstand, men det er jo lidt svært at gøre det, når man tager fat på et enkelt område.

Agnete Laustsen (KF):

Jeg vil blot til hr. Brixtofte sige, som jeg også sagde i mit første indlæg, at vi fra konservativ side er positivt indstillet over for dette forslag, som vi gerne vil se mere på i udvalget. Det, vi betvivlede, var, hvor stor spareeffekten vil være af det, og vi nævnte som vores synspunkt, at hvis man virkelig skal nå til et effektivt spareresultat, så må samtlige offentlige instanser drages ind i billedet. Det må være staten, og det må være de kommunale instanser, som jo har en meget stor indflydelse på netop disse udgifter, som må være parat til at spare. Derfor nævnte jeg, at også kommunerne burde tage deres del af disse sparebestrebelse, noget, som vi jo fra den kommunale sparerunde, hvor der jo er kommet et meget stort antal forslag fra både amter og kommuner, ved at man fra den side er indstillet på.

Knud Lind (FP):

Jeg vil gerne give fru Lone Dybkjær ret, når hun peger på, at der er mange problemer, man skal se på, og jeg vil godt i den forbindelse spørge socialministeren, om man ikke vil se på hele problematikken angående de fripladser, der gives af pædagogiske grunde. Jeg vil godt nævne et lille eksempel. Begge forældre var udearbejdende, den ene var læge, og den anden var jurist, og barnet fik en friplads af pædagogiske grunde. Det skyldtes i dette tilfælde talebesvær. Nu er det jo sådan, at alle børn på et tidspunkt har talebesvær. Der er nogle, der har det lidt længere. Uanset om der er tale om pædagogiske grunde, mener jeg ikke, det kan være rigtigt, at f. eks. en husstand med en indkomst på ca. 700.000 kr. skal slippe fuldstændig. Jeg synes, der er et eller andet, der er galt, fru minister, og jeg vil gerne eventuelt have et svar på det.